

31964L0221

64/850

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

4.4.1964

SMĚRNICE RADY

ze dne 25. února 1964

o koordinaci zvláštních opatření týkajících se pohybu a pobytu cizích státních příslušníků, která byla přijata z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví

(64/221/EHS)

RADA EVROPSKÉHO HOSPODÁŘSKÉHO SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na čl. 56 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Rady č. 15 ze dne 16. srpna 1961 o prvních opatřeních k dosažení volného pohybu pracovníků uvnitř Společenství ⁽¹⁾, a zejména na článek 47 uvedeného nařízení,

s ohledem na směrnici Rady ze dne 16. srpna 1961 o správních postupech a praxi vztahujících se na vstup, zaměstnávání a pobyt pracovníků jednoho členského státu a jejich rodinných příslušníků v jiných členských státech Společenství ⁽²⁾,

s ohledem na obecné programy odstranění omezení svobody usazování a volného pohybu služeb ⁽³⁾, a zejména na hlavu II uvedených programů,

s ohledem na směrnici Rady ze dne 25. února 1964 o odstranění omezení pohybu a pobytu státních příslušníků členských států uvnitř Společenství v oblasti usazování a pohybu služeb ⁽⁴⁾,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽⁵⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽⁶⁾,

vzhledem k tomu, že koordinace právních a správních předpisů o zvláštním režimu pro cizí státní příslušníky přijatých z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví se musí především zabývat podmínkami pro vstup a pobyt státních příslušníků členských států, kteří se pohybují uvnitř Společenství buď za účelem výkonu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, nebo jako příjemci služeb;

vzhledem k tomu, že tato koordinace předpokládá zejména sblížení postupů používaných v členských státech v případech, kdy se odvolávají na důvody veřejného pořádku, veřejné bezpeč-

nosti nebo veřejného zdraví v souvislosti s pohybem nebo pobytem cizích státních příslušníků;

vzhledem k tomu, že je vhodné v každém členském státě poskytnout státním příslušníkům ostatních členských států dostatečné opravné prostředky proti správním aktům v této oblasti;

vzhledem k tomu, že vypracování seznamu nemocí a postižení, které mohou ohrozit veřejné zdraví, veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost, by mělo malý praktický význam a bylo by obtížné dosáhnout toho, aby byl vyčerpávající; že je dostačující rozdělit tyto nemoci a postižení do skupin,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Tato směrnice se vztahuje na státní příslušníky jednoho členského státu, kteří pobývají v jiném členském státě Společenství nebo do něj cestují buď za účelem výkonu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, nebo jako příjemci služeb.

2. Tato ustanovení se vztahují rovněž na manžela nebo manželku a rodinné příslušníky, kteří splňují podmínky nařízení a směrnic přijatých v této oblasti k provedení Smlouvy.

Článek 2

1. Tato směrnice se vztahuje na všechna opatření přijatá členskými státy z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví, která upravují vstup na jejich území, vydávání nebo prodlužování platnosti povolení k pobytu nebo vyhošťování z jejich území.

2. Na tyto důvody se není možné odvolávat pro hospodářské účely.

⁽¹⁾ Úř. věst. 57, 26.8.1961, s. 1073/61.

⁽²⁾ Úř. věst. 80, 13.12.1961, s. 1513/61.

⁽³⁾ Úř. věst. 2, 15.1.1962, s. 32/62 a 36/62.

⁽⁴⁾ Úř. věst. 56, 4.4.1964, s. 845/64.

⁽⁵⁾ Úř. věst. 134, 14.12.1962, s. 2861/62.

⁽⁶⁾ Úř. věst. 56, 4.4.1964, s. 856/64.

Článek 3

1. Opatření přijatá z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti se musí zakládat výlučně na osobním chování dotyčné osoby.
2. Odsouzení pro trestný čin samo o sobě přijetí takových opatření neodůvodňuje.
3. Uplynutí doby platnosti průkazu totožnosti nebo cestovního pasu, na základě kterých byl umožněn vstup do hostitelské země a vydáno povolení k pobytu, není důvodem pro vyhoštění z území.
4. Stát, který vydal průkaz totožnosti nebo cestovní pas, umožní jejich držitelům vstup na své území bez jakýchkoli formalit, i když tyto doklady již pozbyly platnosti nebo je zpochybněna státní příslušnost držitele.

Článek 4

1. Důvodem odepření vstupu na území nebo vydání prvního povolení k pobytu mohou být výhradně ty nemoci nebo postižení, jež jsou uvedeny v příloze této směrnice.
2. Nemoci a postižení, které vzniknou po vydání prvního povolení k pobytu, nejsou důvodem pro odmítnutí prodloužení platnosti povolení k pobytu nebo pro vyhoštění z území.
3. Členské státy nepřijmou nové předpisy ani praxi, které by byly více omezující, než jsou předpisy a praxe platné v den oznámení této směrnice.

Článek 5

1. Rozhodnutí, zda vydat nebo nevydat první povolení k pobytu, musí být přijato co nejdříve a nejpozději do šesti měsíců ode dne podání žádosti.

Zúčastněné osobě je dovoleno dočasně pobývat na území do přijetí rozhodnutí o vydání nebo nevydání povolení k pobytu.

2. Hostitelská země může, považuje-li to za nezbytné, požádat členský stát původu a popřípadě ostatní členské státy, aby jí poskytl informace o dosavadních trestních záznamech žadatele. Tyto dotazy nesmějí mít systematickou povahu. Dotázaný členský stát musí odpovědět ve lhůtě dvou měsíců.

Článek 6

Zúčastněná osoba je informována o důvodech týkajících se veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví, na nichž je v jejím případě založeno rozhodnutí, pokud to není v rozporu s bezpečností daného státu.

Článek 7

Rozhodnutí o nevydání nebo neprodloužení platnosti povolení k pobytu nebo o vyhoštění z území se oznámí dotyčné osobě. V oznámení je uvedena lhůta pro opuštění území. S výjimkou naléhavých případů činí tato lhůta alespoň patnáct dní, pokud dotyčná osoba dosud neobdržela povolení k pobytu, a v ostatních případech jeden měsíc.

Článek 8

Zúčastněná osoba může proti rozhodnutí o vstupu, o nevydání nebo neprodloužení platnosti povolení k pobytu nebo proti rozhodnutí o vyhoštění z území použít opravné prostředky poskytované státním příslušníkům dotyčného státu proti správním aktům.

Článek 9

1. Není-li možné předložit věc soudu nebo vztahuje-li se tato žaloba pouze na zákonnost rozhodnutí nebo nemá-li odkladný účinek, je rozhodnutí správního orgánu o odmítnutí prodloužení platnosti povolení k pobytu nebo rozhodnutí o vyhoštění držitele povolení k pobytu z území, s výjimkou naléhavých případů, přijato až po vydání stanoviska příslušného orgánu hostitelské země, u kterého má tato osoba právo na obhajobu a pomoc nebo na zastoupení stanovené ve vnitrostátních právních předpisech.

Tento orgán musí být odlišný od orgánu příslušného k přijetí rozhodnutí o odmítnutí prodloužení platnosti povolení k pobytu nebo rozhodnutí o vyhoštění.

2. Rozhodnutí o nevydání prvního povolení k pobytu nebo o vyhoštění před vydáním povolení je na žádost dotyčné osoby postoupeno k přezkoumání orgánu, jehož předběžné stanovisko se vyžaduje podle odstavce 1. Zúčastněná osoba má právo obhajovat se osobně, není-li to v rozporu s bezpečností státu.

Článek 10

1. Členské státy uvedou v účinnost opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí do šesti měsíců od jejího oznámení a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy oznámí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 11

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 25. února 1964.

Za Radu

předseda

H. FAYAT

PŘÍLOHA

A. *Nemoci, které by mohly ohrozit veřejné zdraví:*

1. nemoci podléhající karanténě uvedené v mezinárodním zdravotnickém nařízení č. 2 Světové zdravotnické organizace ze dne 25. května 1951;
2. tuberkulóza dýchacího ústrojí v aktivním stadiu nebo s tendencí k rozvinutí;
3. syfilis;
4. jiné infekční nemoci nebo nakažlivé parazitární nemoci, pokud jsou v hostitelské zemi předmětem ustanovení o ochraně státních příslušníků.

B. *Nemoci a postižení, které by mohly ohrozit veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost:*

1. toxikomanie;
 2. těžké duševní poruchy; zřejmé projevy psychotických poruch projevující se vzrušením, blouzněním, halucinacemi nebo pomatením smyslů.
-